

AFEKCYJA (3) *sb f*

Nagłosowe a jasne, wygłosowe pochylone; e jasne.

sg N afekcyjã (1). ◇ pl N afekcyje (1). ◇ L afekcyjach (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*lek. Zaburzenie, choroba [affectus pro morbo – choroba Mącz 114c; choroba, złe zdrowie, niemoc – affectus Cn; affectio Lac sr] (3) : [Choroba pochodzi albo od głowy, albo od serca, albo od wątroby] albo że sye té trzy áffekcie ták między łobą zmiéłzáią/ że chorobá nie od iednéy którémý częścí z tych/ ále práwie od wżyftkich/ pochodzić sye będzie zdálá *Oczko* 12v; [noga się kurczy i cierpnie] tá áffectia przychodzi w vdy a w koláná nabárziéy *Oczko* 33.*

*Wyrażenie: »afekcyja flegmista«: iefli około płuc co zálégło [...] iefliże máteria w pierściách wre [...] A iż więc w thych áffectiách phlegmiftych czálém [lekarstwa] nierychło operátiéy wczynią *Oczko* 35.*

MK